

385.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLI-
ŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 25 czerwca 1929 r.

**w sprawie doręczania pism sądowych przez policję
państwową w sprawach karnych.**

Na podstawie art. 45 przepisów wprowadzających kodeks postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Prócz wypadku przewidzianego w art. 199 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313) policja państwowa doręcza pisma sądowe w sprawach karnych w następujących wypadkach:

1) jeżeli adresat prowadzi taki tryb życia (agent podróżujący, domokrażca, włóczęga, bezdomny i t. p.), że celem doręczenia do rąk własnych konieczne jest czuwanie nad jego zjawieniem się w miejscowości, w której znajduje się posterunek lub komisariat policji państwowej;

2) jeżeli wezwanie do stawienia się usiłowano doręczyć przez inny organ, który stwierdził, że adresat kilkakrotnie uchylał się od doręczenia, a sąd doręczenie do rąk własnych postanowił ponowić;

3) jeżeli funkcjonariusz policji państwowej obecny w sądzie w charakterze urzędowym lub jako świadek, udaje się z sądu do rejonu posterunku (komisarjatu) lub przez rejon posterunku (komisarjatu), w którym należy doręczyć wezwanie pilne ze względu na zapobieżenie odroczeniu rozprawy głównej lub apelacyjnej;

4) jeżeli sędzia śledczy lub prokurator dokonywa czynności poza budynkiem sądowym, a wezwanie dotyczy osoby, której przesłuchanie bezzwłoczne lub na miejscu czynności sędziego lub prokuratora uznano za konieczne;

5) jeżeli sędzia śledczy lub prokurator zarządza odszukanie osoby, nieznaney z adresu, z jednoczesnym doręczeniem jej wezwania;

6) jeżeli sędzia śledczy lub prokurator ze względu na cel śledztwa lub dochodzenia, który w razie opóźnienia lub innego sposobu doręczenia byłby udaremniony, zarządza wezwanie oznaczonej osoby do bezzwłocznego stawienia się (lub w ciągu kilku godzin), przewidując na wypadek nieusprawiedliwionego niestawiennictwa bezzwłoczne sprowadzenie przymusowe;

7) jeżeli doręczenie zarządzono w postępowaniu doraźnem.

§ 2. W wypadkach przewidzianych w § 1 pkt. 1 i 2 doręczenie przez policję państwową można zarządzić tylko poleceniem pisemnem za zezwoleniem i podpisem kierownika sądu względnie prokuratury (wydziału — oddziału — zamiejscowego).

§ 3. W wypadku przewidzianym w § 1 pkt. 3 funkcjonariusz policji państwowej może bądź doręczyć wezwanie osobiście, bądź celem doręczenia wręczyć je za potwierdzeniem pisemnem policji państwowej danego rejonu (posterunkowi — komisariatowi), właściwej zaś władzy gminnej tylko wówczas, jeżeli co do doręczenia w porę niema żadnych wątpliwości; wręczenie woznemu sądowemu sądu grodzkiego jest dopuszczalne, jeżeli nie powstanie sąd zwłoka i doręczenie ma nastąpić w siedzibie sądu grodzkiego.

§ 4. W wypadkach przewidzianych w § 1 pkt. 4, 5, 6, 7 dopuszczalne jest pod warunkami art. 206 kodeksu postępowania karnego także ustne wezwanie odnośnej osoby za pośrednictwem funkcjonarjusza policji państwowej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą w sprawach karnych rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1929 r. w sprawie doręczania pism sądowych przez policję państwową (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 268).

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*